

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.992/2020/8.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke

Dr. Varga Edit előadó bíró

Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda

(ügyvédi iroda címe;

ügyintéző: dr. Dantesz Péter Antal ügyvéd)

Az alperesek: I. rendű alperes neve

(I. rendű alperes címe)

II. rendű alperes neve

(II. rendű alperes címe)

Az alperesek képviselője:

Dr. Horony Levente ügyvéd – I. rendű alperesért

(ügyvéd címe)

Ügyvédi Iroda – II. rendű alperesért

(ügyvédi iroda címe;

ügyintéző: dr. Galavits Levente ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék

10.Pf.20.916/2019/21.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Budaörsi Járásbíróság

4.P.21.883/2018/9.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forint, a II. rendű alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 2.104.100 (kétfmillió-száznégyszer-száz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A II. rendű alperes hitelező a 2008. április 24-én kelt deviza alapú kölcsönszerződés alapján 71.731 CHF-nek megfelelő forintösszeget bocsátott a felperes rendelkezésére, melynek visszafizetését a felperes 300 hónap alatt vállalta. A szerződés 4. pontjában a felperes úgy nyilatkozott, hogy a bank tájékoztatását arról, miszerint az árfolyam változása esetén – a amennyiben a fedezet nem devizaforrás –, jelentős árfolyamkockázata keletkezhet, tudomásul vette és a kölcsönt ennek ismeretében is igénybe veszi. Ugyanezen a napon külön kockázatfeltárási nyilatkozat is készült, melynek tartalmát, megismerését és átvételét a felperes aláírásával igazolta. A külön nyilatkozat szerint a deviza alapú hitelkonstrukciónál az árfolyam mozgása miatt fennáll a veszteség kockázata: a CHF-ben megállapított törlesztő részletek forint összege akár jelentős mértékben emelkedhet, amivel az adós a forint hitelekhez képest fokozott kockázatot vállal. A felperes a II. rendű alperessel szemben a szerződés alapján fennálló kötelezettségét közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozattal is megerősítette.

[2] Mivel a felperes törlesztési kötelezettségét nem teljesítette, a II. rendű alperes felmondta a szerződést, majd 2010. december 9-én a követelést az I. rendű alperesre engedményezte. Az I. rendű alperes kérelme alapján a közjegyző 2017. szeptember 14-én bocsátott ki végrehajtási záradékot 17.805.891 forint tőke és késedelmi kamatainak behajtására.

A felperes keresete, az alperesek védekezése

[3] A felperes keresete az I. rendű alperessel szemben a Pp. 369.§ a) pontja alapján a végrehajtás megszüntetésére irányult, míg a II. rendű alperes vonatkozásában a szerződés érvénytelenségének megállapítását és az ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérte, azzal, hogy a szerződés alapján az I. rendű alperessel szemben fennálló tartozása 2015. június 13-i értéknappal csak 9.603.102 forint. Mindkét kereseti kérelmét arra alapította, hogy a II. rendű alperes előzetesen nem tájékoztatta teljes körűen az árfolyamkockázatról, ez pedig az árfolyamkockázat telepítésére vonatkozó szerződési feltétel, illetve a szerződés egészének az érvénytelenségét eredményezi.

[4] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Érvelésük szerint a felperes részére adott tájékoztatás teljes körű, világos és érthető volt, arra a megfelelő időben került sor.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító, kiegészített ítélete indokolásában kifejtette: a II. rendű alperes tájékoztatása szerint az árfolyamváltozás a futamidő alatt bármikor bekövetkezhet, jelentős mértékű is lehet és ez fokozott kockázatot hárít az adósra. Ez a tájékoztatás világos és érthető volt, annak alapján az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztónak fel kellett mérnie, hogy a törlesztő részletek jelentős mértékű emelkedése is bekövetkezhet. Mindezek miatt a bíróság sem a végrehajtás megszüntetésére, sem a szerződés érvénytelenségének megállapítására nem látott lehetőséget.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyó ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság indokaira utalt, és rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte a felperes által csatolt, a II. rendű alperes által kiadott „Treasury Piaci Kockázatkezelési Kézikönyv”-et, ugyanis az nem a fogyasztói, hanem cégek által kötött deviza érintettségű, úgynevezett „forward” ügyletekre vonatkozik. Önmagában az, hogy egy másik ügyfélcsoporttal a II. rendű alperes „eltérő nagyságrendű információt oszt meg, a kétségtelenül fennálló információs egyensúlyhiány okán nem teszi a perbeli árfolyamkockázati tájékoztató terjedelmét alkalmatlanná arra, hogy laikus magánszemély felismerje a devizában történő eladásodás kockázatait”. Nincs olyan kíváncsiság ugyanis, hogy a laikus ügyfelet „pénzügyi szakismereteket megkívánó, feldolgozandó információval lássák el”, mert ez „ugyanúgy nem valósította volna meg a kívánt tájékoztatási célt, mint a kockázatfeltárás hiánya”. A II. rendű alperes a fogyasztó információs hátrányát a külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozattal kiküszöbölte, ezáltal az EUB C-51/17. számú ítéletében megjelenő követelményeknek is eleget tett. Rámutatott, hogy az alperesi tájékoztatás időbelisége is megfelelő volt, a felperes a személyes meghallgatása során maga sem hivatkozott arra, hogy nem volt elég ideje a szerződéses okiratok tanulmányozására, a felperes által e körben felhívott 41/1997.(III.5) Kormányrendelet 12.§ a) pontja sem ír elő határidőt, a 2009. évi CLXII. törvény pedig még nem alkalmazható a perbeli szerződésre. Mindezek alapján a felperes a tájékoztatás időbeliségével kapcsolatos kereseti álláspontját nem bizonyította, ezért a szerződés érvénytelensége iránti kereset nem lehetett alapos, az I. rendű alperessel szemben előterjesztett végrehajtás megszüntetési igény pedig azért sem, mert a felperesnek saját előadása szerint is állt fenn tartozása, így a szerződés eredményes megtámadása sem vezethetett volna a végrehajtás megszüntetésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő felperes a keresetnek helyt adó döntés hozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 205.§ (3) bekezdését, valamint a 209.§ (1) és (4) bekezdéseit sérti, mely jogszabályhelyek megfelelő alkalmazása a keresetnek helyt adó döntés hozatalát indokolta volna. Nézete szerint a másodfokú bíróság tévesen állapította meg az árfolyamkockázati tájékoztató tartalmát, döntésénél az EUB C-186/16. számú ítéletében foglaltakra sem volt figyelemmel. Az EUB ítélete szerint ugyanis a bíróságnak a bank szakértelmére tekintettel kell megvizsgálnia, hogy fennáll-e a felek közötti információs egyenlőtlenség, ebből a szempontból pedig kiemelkedő jelentősége van a II. rendű alperes úgynevezett Treasury tájékoztatójának függetlenül attól, hogy utóbbi eltérő ügyletekkel kapcsolatos tájékoztatási célt szolgál. Jelentősége annak van, hogy a Treasury tájékoztató rögzíti: a kereslet-kínálat törvényszerűségei azt eredményezik, hogy a külföldi devizában felvett kölcsönök növelik a külföldi deviza iránti keresletet, a növekvő kereslet pedig drágítja azt. Mindezekből álláspontja szerint nyilvánvaló, hogy a II. rendű alperes a szerződéskötéskor

tisztában volt azzal: a felperest az ügyletkötésből szükségképpen jelentős veszteség éri, a kockázat tehát nem eshetőleges, hanem közgazdasági törvényszerűség, azaz a felperes részére nyújtott tájékoztatás valótlán. Amennyiben a II. rendű alperes a bizonyosan bekövetkező árfolyamveszteségről a felperest tájékoztatta volna, a szerződéskötésre nem kerül sor, ellentétes eljárása viszont a felperes kárára egyenlőtlenséget idézett elő. Hangsúlyozta: a fogyasztóvédelmi elveket is sérti az az eljárás, hogy a II. rendű alperes nem tárta fel az árfolyamkockázattal kapcsolatos információt, hanem azt kifejezetten elhallgatta. A Treasury tájékoztatót illetően kiemelte: a deviza alapú hitelezés a közgazdasági törvényszerűségekre figyelemmel alkalmas arra, hogy a nemzeti fizetőeszköz értékét a külföldi devizában szemben lerontsa. Eszerint a bank a leglényegesebb körülményről nem adott tájékoztatást: arról, hogy a devizahitelek önmagukban hozzájárulnak a nemzeti fizetőeszköz leértékelődéséhez. Utalt a Kúria Konzultációs Testülete 2016. szeptember 28-i üléséről kiadott „Emlékeztető” IV.1. pontjára, mely szerint nem vélelmezhető, hogy az egyes devizák forinthez viszonyított értékváltozásának mechanizmusával az átlagos fogyasztó tisztában van, különös tekintettel arra, hogy a korábbi, kötött árfolyamrendszerrel szemben a devizaárfolyamok piaci meghatározása került előtérbe, e körben ezért is szükséges volt a külön tájékoztatás. Hangsúlyozta: a deviza alapú kölcsönszerződés jellegadó sajátossága az árfolyamkockázat, így nincs arra magyarázat, hogy miért ne kellene a fogyasztót tájékoztatni olyan körülményekről, amelyek alapvetően befolyásolják a fogyasztó ezzel kapcsolatos kötelezettségét. A II. rendű alperes nem megfelelő tájékoztatása miatt az árfolyamkockázat mibenléte a felperes számára nem volt átlátható, az azzal kapcsolatos szerződési feltételek sem világosak, sem érthetők, emiatt azok a 2/2014. PJE III/1. pontja értelmében tisztességtelenek.

[8] A tájékoztatás időpontját illetően is tévesnek tartotta a másodfokú bíróság álláspontját: a tájékoztatás a szerződéskötéssel egy időben történt, a fogyasztóvédelmi irányelv ugyanakkor előírja, hogy a szerződési feltételekről és a szerződés következményeiről a szerződéskötés előtt, kellő időben szükséges tájékoztatást adni. A II. rendű alperes e kötelezettségét csak a szerződés tervezet előzetes átadásával teljesíthette, ekkor állt volna elegendő idő a felperes rendelkezésére, hogy a szerződésből fakadó tényleges kockázatokat felmérje, szerződéstervezet azonban a perbeli esetben nem készült. Utalt a fogyasztói hitelekéről a szerződéskötést követően hatályba lépett 2009. évi CLXII. törvény szabályára, amely a szerződéskötés előtt legalább 3 napos határidőt ír elő a tervezet fogyasztó általi tanulmányozására. Álláspontja szerint összehasonlító jogértelmezéssel e jogszabályi rendelkezés alapján is kimondható, hogy nem történik kellő időben a tájékoztatás, ha a fogyasztó tervezetet nem kap. A régi Ptk. 205.§ (3) bekezdése ezzel összhangban rögzíti a felek szerződéskötést megelőző kölcsönös tájékoztatási kötelezettségét. Tekintve, hogy a perbeli esetben előzetes tájékoztatásra nem került sor, ugyancsak az alperesi tájékoztatás elégtelenségét kell megállapítani, ami az érintett szerződési feltétel és a szerződés egészének érvénytelenségére vezet. A Kúria Gfv.VII.30.014/2020/6. számú végzésében foglaltakra utalt, mely szerint a szerződéskötéssel egy időben adott tájékoztatás megfelelőségét külön vizsgálni kell. Kifejtette: nincs annak jelentősége, hogy személyes meghallgatása alkalmával a felperes az időbeliség megfelelőségét nem kifogásolta, ez nem változtat azon, hogy e tekintetben a tényállás felderítetlen. A Kúria Gfv.VII.30.090/2020. számú határozatában foglaltak alapján arra is hivatkozott, hogy a banknak mindarról tájékoztatást kell adnia, amelyről a szerződés megkötésekor tudhatott, a felülvizsgálati kérelemben kifejtett közgazdasági törvényszerűségről pedig a II. rendű alperesnek nyilvánvalóan tudomása volt.

[9] A felülvizsgálati eljárás felfüggesztését kérte az EUB előtt C-932/19. és C-609/19. számon folyó előzetes döntéshozatali eljárások befejezéséig.

[10] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Az I. rendű alperes a felperes érvelésével szemben rámutatott, hogy a másodfokú bíróság kifejezetten utalt az EUB C-186/16. számú ítéletében foglaltakra, azzal, hogy a határozattal összhangban a 6/2013. és a 2/2014. polgári jogegységi határozatok adtak kellő iránymutatást a bankok számára. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes által adott tájékoztatás e követelményeknek megfelelt. Önmagában a tájékoztató és a szerződéskötés egyidejűségéből sem következik a tájékoztatás elégtelensége, az adott esetben a külön okiratba is foglalt kockázatfeltárás tartalmából, annak hosszából megállapítható, hogy értelmezése az átlagos fogyasztó számára nem okoz problémát. Utalt arra: személyes meghallgatása során a felperes maga sem hivatkozott arra, hogy nem állt a rendelkezésére kellő idő a tájékoztatás áttanulmányozására. Hangsúlyozta: a 2001-2008 közötti időszakban a PSZÁF 2013. május 31-én kiadott tájékoztatója szerint sem volt előre látható sem az árfolyamváltozás mértéke, sem annak iránya és a Magyar Nemzeti Bank stabilitási jelentései sem utaltak jelentős árfolyamváltozásra. A másodfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy az I. rendű alperessel szembeni kereset a kifejtetteken túl sem lehetett alapos, a felperesnek ugyanis saját nyilatkozata szerint is tartozása áll fenn.

[11] A II. rendű alperes elsődlegesen a felülvizsgálat feltételeinek hiánya miatt a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte. A per érdemét illetően kifejtette, hogy a bíróságok döntése a jogszabályoknak megfelel, a felperes maga sem vitatta, hogy tartozik, ennek ellenére bírói felhívást követően sem pontosította a keresetét. Hangsúlyozta: a felperes nem csupán az árfolyamkockázat, de a szerződés egésze tekintetében megfelelő tájékoztatásban részesült, a jövőbeli árfolyamváltozás iránya és mértéke pedig nem volt előre látható. Az Unió Bírósága C-51/17. számú döntése kapcsán rámutatott, hogy a 2/2012. (XII.10.) PK véleményben és a 2/2014. PJE határozatban is rögzített bírói gyakorlat annak már régóta megfelelt az alperes tájékoztatása a minimum követelményeken túlmutat. A C-186/16. számú EUB döntésnek is eleget tett a tájékoztatása, e kötelezettsége ugyanis nem korlátlan: az átlagosan tájékozott és észszerűen figyelmes fogyasztó mércéjéhez igazodik. Az alperesi Treasury tájékoztató 2013 májusában kelt, emiatt sem kérhető számon a 2008-ban megkötött perbeli szerződésen. A 2016. szeptember 28-i „Emlékeztető”-ben foglaltaknak az alperesi tájékoztatás megfelelt. Rámutatott, hogy a THM rendelet nem foglalkozik a tájékoztatás időbeliségével, csupán annak megismerhetőségével és nem követel meg két különböző okiratot. A felperes által hivatkozott 2009. évi CLXII. számú törvény nem volt hatályos a szerződéskötéskor, így alkalmazásának nincs helye.

[12] A Kúria a jelen határozat [9] pontjában említett eljárás felfüggesztése iránti kérelmet Pfv.I.20.992/2020/8-I számú végzésével elutasította.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[14] A Kúria előjáróban – a II. rendű alperes ellenkérelme kapcsán – kiemeli, hogy nem álltak fenn a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasításának feltételei, a felülvizsgálati kérelem ugyanis megfelelt a Pp. 272. § (2) bekezdésében előírt követelményeknek: megjelölte a sérelmezett határozatot, a jogszabálysértést és azt, hogy milyen tartalmú határozat hozatalát milyen okból kívánja.

[15] A felülvizsgálat érdemét illetően rámutat a Kúria, hogy felülvizsgálat alapja a Pp. 275.§ (3) bekezdése és a 270.§ (2) bekezdése együttes értelmezéséből kitűnően anyagi jogi vagy az érdemi döntést lényegesen befolyásoló eljárási szabálysértés lehet. A jelen esetben a felperes anyagi jogi szabályt, a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (régi Hpt.) 203.§ (6) bekezdésében előírt tájékoztatási követelmény téves értékelését róta fel a bíróságoknak, a mérlegelési tevékenység azonban a kifejtettek szerint csak kivételesen, a jogszabályokat, vagy a logikai alapvető szabályait sértő esetben lehet a felülvizsgálati eljárás tárgya. A felperes érvelése az árfolyamkockázati tájékoztatót illetően három irányú volt: elsődlegesen annak elégtelenségére hivatkozott, másodlagosan – a Treasury tájékoztatóban foglaltakra figyelemmel – azt állította, hogy a II. rendű alperes lényeges információkat kifejezetten elhallgatott előle, harmadlagosan pedig azt vitatta, hogy a tájékoztatása megfelelő időben történt.

[16] A tájékoztatás elégtelenségével kapcsolatban a Kúria kiemeli, hogy a perbeli esetben is alkalmazott II. rendű alperesi írásbeli tájékoztatót a Kúria több egyedi ügyben hozott határozatában (például a Gfv.VII.30.066/2020/14., a Pfv.I.20.307/2019/6, a Pfv.VI.21.929/218/6 és a Pfv.V. 22.307/2016/4. számú határozatokban) megfelelőnek találta és a jelen esetben sem látott okot ezzel ellentétes álláspont elfoglalására. A szerződésbe foglalt tájékoztatás a külön okiratban feltüntetett adatokkal együtt megfelelt a jogszabályoknak és a kapcsolódói bírói gyakorlatnak: alkalmas volt arra, hogy az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes átlagos fogyasztó annak alapján felmérje, hogy a törlesztő részletek nagysága a futamidő alatt jelentős mértékben megemelkedhet, ez a változás pénzügyi, vagyoni helyzetét kedvezőtlenül befolyásolhatja és felső határ nélkül hárítja rá az árfolyamváltozás terhét. Ez a tartalom az EUB C-51/17. számú határozat előírásainak is megfelel.

[17] Az árfolyamkockázattal kapcsolatos lényeges információk elhallgatását illetően arra mutat rá a Kúria, hogy a felperes által hivatkozott Treasury tájékoztató nem vitatottan jóval a szerződés megkötése után, már a gazdasági krízist követően keletkezett, hiszen annak szövege visszautal a 2008. évi válságra. Mindez annyit jelent, hogy a Treasury tájékoztatóban foglaltak a már lezajlott recesszió tapasztalatait felhasználva, visszatekintve tartalmazzák azokat az információkat, melyeket egy eltérő ügyfélkörrel – pénzügyi partnerekkel –, eltérő gazdasági tevékenységre – export, import ügyletek – vonatkoztatva alkalmazott a II. rendű alperes, emiatt sem kérhetők számon a perbeli szerződésen. A Treasury tájékoztató szövege továbbá nem is értelmezhető úgy, ahogyan azt a felperes előadta: a tájékoztató az adott ügyletekkel kapcsolatos legkedvezőtlenebb lehetőségeket, elképzeléseket vázolta, mindezt nem lehet akként értékelni, hogy a II. rendű alperes a szerződéskötéskor előre látta a bekövetkező eseményeket, vagy azok tendenciáját, csupán a kockázatot akarta érzékeltetni a lehetséges üzletfelekkel. Utal a Kúria arra, hogy a kereslet-kínálat csupán egy szempont a pénzügyi folyamatok értékelésében, az árfolyamok alakulását további számos tényező befolyásolja, melyek a pénzügyi intézetek által sem voltak teljes körűen átláthatók vagy prognosztizálhatók. Az I. rendű alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy sem a PSZAF tájékoztatója, sem a jegybank stabilitási jelentései nem utaltak az utóbb bekövetkező jelentős

mértékű árfolyamromlásra. Amennyiben viszont a felperes tévesnek, eljárását megtévesztőnek tartja a II. rendű alperes tájékoztatását, a régi Ptk. 210. §-a alapján – a törvényben előírt határidő alatt – a szerződés megtámadásának lehet helye, ilyen hivatkozással azonban a felperes a perben nem élt.

[18] A felperes harmadlagos hivatkozása az árfolyamkockázati tájékoztatás időbeliségére vonatkozott. Álláspontja szerint a szerződéskötéssel egyidejűleg aláírt tájékoztató alapján a fogyasztó számára nem állt rendelkezésre elegendő idő, hogy a tájékoztatásban foglaltakat átgondolja, felmérje a kölcsönszerződésből származó előnyöket és hátrányokat, ezért – az utóbb végbemenő jogalkotási folyamatokra is figyelemmel – csak az előzetesen, akár napokkal korábban megadott tájékoztatás felelhet meg a tájékoztatással szembeni időbeliségi követelménynek. A Kúria kiemeli, hogy a szerződéskötés időpontjában még nem volt konkrét jogszabályi előírás arra, hogy a szerződés megkötéséhez képest mikor kell megtörténnie a tájékoztatásnak, csupán a PSZÁF felügyeleti tanácsának felperes által is hivatkozott 9/2006. (XI.7.) számú ajánlása adott eligazítást, ennek és a jogszabályi előírásoknak pedig a II. rendű alperes tájékoztatása megfelelt. Rámutat ugyanakkor a Kúria arra, hogy a kölcsönszerződés 4. pontja szerint a felperes tájékoztatására előzetesen került sor, a felperes annak ismeretében döntött a kölcsön felvételéről. A szerződés 4. pontjának megfogalmazása azt támasztja alá, hogy a tájékoztatás a szerződés aláírását megelőzően megtörtént, az abban foglaltakat a felperes értelmezte és mindazok ismeretében írta alá a kölcsönszerződést.

[19] A kifejtettek értelmében a jogerős ítélet nem sértett jogszabályt, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

Záró rész

[20] A felperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270.§ (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a Kúria az I. és II. rendű alperesek jogi képviselével a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A.§ értelmében az általános forgalmi adóra is figyelemmel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban határozta meg, míg a felperes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a 6/1986.(VI.26) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2021. május 5.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró